

**Rvperti Ab||batis Monasterii || Tvitiensis Ordinis S.
Benedicti The||ologi antiqui, Opera duo, ut egregia sanè,
ita diu desiderata, multoq[ue] || labore perquisita, ac
sumptu haud ita modico ...**

Rupert <von Deutz>

Colonia, M. D. XXVI.

VD16 R 3796

Cap. VI. Attendite, ne iustitiam vestram faciatis coram hominibus, vt videamini ab eis. Alioquin mercedem non habebitis apud patrem vestrum qui in cœlis est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71860](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71860)

dis, ita in isto supplet defectū legis. ¶ Dicitū hoc, estote ergo & uos perfecti sicut & pater uester celestis perfectus est, quantæ gratiæ sit, ex opposito magis elucet, scilicet ex eo, quod serpens primis parentibus nostris dixit, suadens transgredi præceptū, comedite, & eritis sicut dii, scientes bonū & malum. Malam uiam quasi ad perfectionē ille sibilando susurravit, bonā uiam ad ueram perfectionem iste, demonstrando prædicauit. Estote (inquit) perfecti, estote nō dico sicut dii, sed uere filij dei. Estote (inquā) ita perfecti, secundum modū perfectionis, quo pater uester celestis perfectus est, id est, nō odiendo amicū deum, quod ut fieret, serpens suauis: sed diligendo etiam inimicos, cuius rei uobis exemplum præbet ipse pater celestis. Illius doctrina nequam abduxit hominem ad omnimodam dei dissimilitudinem. Hæc doctrina æqua conformabit uos ad eiusdem dei similitudinem, ut fiat quod scriptum est, ego dixi dii estis, & filij excelsi omnes. ¶ In hoc (inquit apostolus Iohannes) manifesti sunt filij dei & filij diaboli. Nam filij diaboli sunt, qui nec amicos diligunt: i hoc imitantes diabolum, qui non dilexit, imò odio habuit creatorem suum, cū ille gratis & magnū & speciosum & sapiētem (sicut apud Ezechielem testatur) fecisset, & in monte sancto dei, id est in cælo, posuisset eum: persuasitq; hominī, ut neq; fidem neq; dilectionem haberet erga eundem creatorem suum, suoq; exemplo contemneret eum, habendo peruersum similitudinis, id est diuinitatis, eius appetitum. Filij dei sunt econtra qui etiam inimicos diligunt, optando ut amici fiant, imitantes ipsum deum, qui cum inimici essemus, uobis nobis obtulit reconciliationis gratiam, tanta dilectionis abundantia, ut proprio filio suo non parceret, sed pro nobis omnibus traderet eum, Ad huius imitationem suos filius dei audientes inuitans, cum dixisset, estote & uos perfecti, protinus non quantitatē, sed qualitatem perfectionis proponēs, addidit, sicut & pater uester celestis perfectus est. Quod est dicere, Sicut ille uos dilexit, cum essetis inimici, ut amicos faceret de inimicis: ita & uos diligite inimicos, dando operam, quoad potestis, ut conuertantur & efficiantur amici. His explicitis, protinus dicit. ¶ Attendite, ne iustitiam uestram faciatis coram hominibus, ut uideamini ab eis. Alioquin mercedem non habebitis apud patrem uestrum qui in cælis est. ¶ Post illa, quæ hæcenus tractata sunt, dicta iustitiæ, dicta legis adimplendæ, secundum propositum dicentis, non ueni soluere legem, sed adimplere, nūc aduersus intemperantiam loqui incipit, exhortando suos, & informando ad uirtutem temperantia. Hoc ita facere incipit, ut attentos nos esse uelit, dicendo, attendite ne iustitiam uestram faciatis coram hominibus, ut uideamini ab eis. ¶ Venerabilis igitur & uere celestis temperantiæ uirtus hic inchoatur prædicari, quam nescierunt (sicut & cæteras uirtutes) Ethnici, id est gentiles, philosophi inanes: qui nomina quidem earum circa res aniles declamauerunt, sed naturam uel dignitatem ignorauerunt, & fundamentum, super quod eas edificarent, non habuerunt. Ego (inquit) uobis supra dixi, luceat lux uestra coram hominibus, quod sine dubio est iustitiam facere coram hominibus: sed non dixit, ut uideamini ab eis, quod esset, sine deo uelle sabbatizare siue gloriari: immò dixi, ut uideantur opera uestra bona, glorificent patrem uestrum qui in cælis est, quod est quærere gloriam dei, & tendere in sabbatismum eius, ubi requiescit & ipse ab operibus suis, Alioquin si mercedem hic recipere festinatis, mercedem momentaneam, quæ in usu hominum, in laude uel fauore popularium, quàm lenis, quàm exilis est, mercedem (ait) non habebitis apud patrem uestrum qui in cælis est, ¶ Cum ergo facis elemosynam, noli tuba canere ante te, sicut hypocrite faciunt in synagogis & in vicis, ut honorificetur ab hominibus. Amen dico uobis, receperunt mercedem suam. ¶ Ergo (inquit) quoniam mercedem non habebit, qui iccirco iustitiam suam facit coram hominibus, ut uideatur ab eis, cum facis elemosynam, & cætera. Operum bonorum ex radice dilectionis prodeuntium, primum uel præcipuum elemosyna est, sequens oratio, Deinde ieiunium. Paulo ante, radicem dilectionis intus in corde plantatam uel fixam esse uolens, dixit, audistis quia dictum est, diliges proximum tuum & odies inimicum tuum, ego autem dico uobis, diligite inimicos uestros, & cætera. Si ergo fixa est in corde radice dilectionis, bona est elemosyna, bona oratio, bonum & utile ieiunium: de quibus hic agit ipse plantator eiusdem dilectionis, quia fructus uirales sunt, & mercedem uitæ æternæ

Gene. 3.

Psalm. 27.
I. Iohan. 3.
Quo dicit filij
diaboli a filiis
dei.
Ezech. 28. 37.

Gene. 3.

Roma. 5. 2.

CAP. VI.

Philosophi n̄
uere cognos
uerūt uirtutes

Radix bono
rū operū di
lectio est.